

Per què entrem en crisis quan fem 25 anys?

[inicentrareport] **Si estàs a prop de fer els 25 anys, segurament t'has adonat que la teva vida no és com esperaves que fos quan eres petit/a.** Recordes amb nostàlgia quan vas fer 18 anys i creies que amb 25 anys tindries una feina estable amb un bon sou i estaries independitzat/da.

I és que quan arribes als 25 anys et comences a preguntar **si realment estàs fent el que vols i si la teva vida està prenent el camí correcte.** Probablement esperaves haver viatjat més, tenir més temps lliure, viure en parella o sol/a... Però res d'això s'ha complert. Segueixes amb contractes precaris, compartint pis i dedicant tot el teu temps a la feina.

Sents que estàs molt a prop dels 30, una edat on es considera que ja ets totalment un adult/a i s'espera que tinguis una vida 'digna'. Però veus que la cosa no millorarà gaire. **Comences a sentir la pressió de 'fer-te gran', tenir una família, cuidar-te, etc.** I el pitjor de tot és que no saps què és el que realment s'espera de tu. Coneixes a gent que amb la teva edat està esperant el seu primer o, fins i tot, segon fill, i d'altres que encara estan estudiant i passen els mesos com poden.

És una edat complicada on apareix **l'ansietat de no saber què fer amb la teva vida** i les lliçons que intenten donar-te la gent més gran serveix de poca ajuda. Però tothom ha superat aquesta etapa i tu també ho faràs.

[ficentrareport]